

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Tidsfristen for myndighedernes behandling af sagerne er etableret for at sikre virksomhederne mod urimelige sagsbehandlingstider. Ved at ændre 6-måneders fristen i lovens § 16, stk. 1, til en bemyndigelse til ministeren om at fastsætte nærmere regler, vil en kortere frist efterfølgende kunne fastsættes i tilsætningsstofbekendtgørelsen. Det gælder fortsat, at tidsfristen først løber, når ansøgerne har leveret det materiale, der er nødvendigt for, at myndighederne kan foretage en relevant bedømmelse af stoffernes sundhedsmæssige egenskaber og deres funktion i fødevarerne. For bakteriekulturers og skimmel- og gærsvampes vedkommende omfatter anmeldelsesordningen både teknologiske tilsætningsstoffer og tekniske hjælpestoffer.

Til nr. 2

Fødevarereloven indeholder i § 19 et forbud mod markedsføring, der er egnet til at vildlede forbrugerne. Bestemmelsen samler og viderefører de tidligere forbud i levnedsmiddeloven, kødloven, mælkeproduktloven, ægloven og fiskekvalitetsloven. Formuleringerne i lovene var forskellige. Levnedsmiddeloven og ægloven indeholdt et forbud mod at vildlede forbrugerne, mens kødloven, mælkeproduktloven og fiskekvalitetsloven indeholdt et forbud mod at vildlede køberen eller modtageren. Denne forskel indebar, at der efter kødloven, mælkeproduktloven og fiskekvalitetsloven kunne gribes ind over for vildledning ved salg mellem virksomheder, selv om de vildledende oplysninger om fødevarerne umiddelbart kun var rettet til virksomheder, der skulle forarbejde eller ompakke fødevarerne. Levnedsmiddeloven og ægloven kunne alene anvendes, hvis de vildledende forhold direkte kom til forbrugernes kendskab. Levnedsmiddelovens og æglovens formulering er videreført i fødevarereloven, der således kun kan anvendes for fødevarer, der sælges til forbrugerne.

De foreløbige erfaringer med administrationen af fødevarereloven har vist, at der stadig er behov for at kunne gribe ind over for vildledning i tidligere handelsled. Med ændringen tilsigtes derfor at udvide bestemmelsens anvendelsesområde til at omfatte vildledende markedsføring i alle handelsled. Bestemmelsen udvides med ændringen til også at gælde f.eks. primærled, slagteriled, forarbejdningsled og engrosled. Bestemmelsen gælder fortsat og uden ændringer for færdigpakkede fødevarer og for fødevarer, som sælges uemballerede til forbrugerne.

Ændringen af bestemmelsen giver fødevareregionerne mulighed for at gribe ind over for vildledning ved salg i alle handelsled, således at fødevarerproducenter eller andre, der bliver vildledt af de oplysninger, de får om fødevarerne, ikke utilsigtet giver disse oplysninger videre, når fødevarerne forarbejdes og pakkes til forbrugerne. Hvis der ikke skrives ind over for vildledningen, hvor den er, vil der være risiko for, at de korrekte oplysninger om fødevarerne ikke kan rekonstrueres efterfølgende, og at de vildledende oplysninger derfor følger fødevarerne ved videresalg. Der vil efter den gældende bestemmelse kunne skrives ind overfor vildledningen ved detailsalg, men vildledende oplysninger om f.eks. råvarer kan blive skjult, når råvarerne indgår i en forarbejdningsproces. Kontrollen vil være mere effektiv, hvis der kan skrives ind allerede i tidligere led.

Bestemmelsens ordlyd er endvidere justeret, så den i højere grad afspejler den EU-bestemmelse, den gennemfører, jf. art. 2, stk. 1, litra a, i mærkningsdirektivet. Bestemmelsen præciserer ved ordet »især«, at der i bestemmelsen er opregnet eksempler på omstændigheder, der ikke må være vildledende. I eksemplerne indgår »identitet« og »holdbarhed«, der derfor sammen med ordet »især« foreslås indsat i den danske gennemførelse af bestemmelsen.

Bemærkningerne til fødevarerelovens § 19 er stadig relevante, og bestemmelsen sigter fortsat mod at opfylde et af fødevarerelovens hovedformål, at beskytte forbrugerne mod vildledende markedsføring af fødevarer. Bestemmelsen er endvidere fortsat en generalklausul. Dette indebærer bl.a., at bestemmelsen ikke anvendes, hvis et forhold er konkret reguleret af anden lovgivning. Som eksempel kan nævnes, at der er fastsat betingelser for anprisning af oksekød. Hvis et produkt anpriser med »Fra fritgående kalv«, skal forholdet bedømmes efter reglerne om frivillig mærkning af oksekød. Hvis derimod svinekød anpriser som »Fra fritgående svin«, skal anprisningen vurderes efter vildledningsbestemmelsen, idet forholdet ikke er reguleret i anden lovgivning.

Til nr. 3

Kvalitetsmærket er i de seneste 2 år anvendt på svine-, okse- og kalvekød, men har endnu ikke haft den ønskede gennemslagskraft hos forbrugere og producenter. Den primære kritik fra aftagersiden har været, at spisekvaliteten ikke i nødvendigt omfang er tilgodeset under ordningen. Konceptet for ordningen bør derfor videreudvikles, således at spisekvalitet vægtes højere, og således at forbrugerne får en umiddelbart